

har spillet nogen overvættets stor Rolle i den Tid, den har været i Kraft, det har vist kun været saare faa Sager, som har været paadæmt af vor konsulære og diplomatiske Repræsentation.

Traktaten har ligeledes været indgaaende drøftet i Traktatkommissionen, ligesom den Protokol, der er knyttet til Traktaten og vedrører de danske Selskabers og danske Statsborgeres judicielle Stilling, har været tilstillet Justitsministeriet, der ikke har haft noget at erindre mod samme. Jeg lægger megen Vægt paa, at Traktaten har faaet ubetinget Tilslutning fra Østasiatisk Kompagni, som den jo har været forelagt til Udtalelse. Vi fra vor Side kan derfor give dette Forslag til Rigsdagsbeslutning vor Tilslutning.

Jeg skal slutte med at udtale min Glæde over, at det er lykkedes at føre disse Forhandlinger til en saa heldig Afslutning, og udtale Haabet om, at den nærværende Traktat maa danne Grundlaget for en fortsat glædelig Udvikling i Forholdet mellem Siam og Danmark.

Niels Petersen: At den gamle Ordning, der hidtil har eksisteret, og som var ensidig i vor Favør, er opgivet, er egentlig en Selvfølge; det er i Kraft af hele den Udvikling, der har fundet Sted. Heller ikke jeg skal komme med mere udførlige Udtalelser herom, men vil blot lykønske den højtærede Udenrigsminister til, at det er lykkedes ham at bringe en Traktat i Stand, som efter mit Skøn er fuldkommen tilfredsstillende. I Stedet for den gamle ensidige Ordning er nu traadt Gensidighedsprincippet, særlig vedrørende Handel, Skibsfart og Toldvæsen. I øvrigt indeholder Traktaten jo de almindelige Bestemmelser i en Handelstraktat, derunder ogsaa, hvad jeg lægger Vægt paa, Voldgiftsklausulen i Artikel XXIII.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til Godkendelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslag til Rigsdagsbeslutnings Overgang til anden (sidste) Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Derefter sattes den under Nr. 4 paa Dagsordenen opførte Sæg til Forhandling, nemlig:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Embedslægevesenets Ordning af 21. April 1914.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 59).

Gerhard Nielsen: Det er almindeligt bekendt, at Socialdemokratiet i Danmark gennem en Aarrække har ønsket Lægevesenet her i Landet ordnet paa en helt anden Maade end den, der er gældende i Øjeblikket og har været gældende gennem Tiderne. Dette er kommet til Orde paa forskellig Vis baade i Skrift og i Tale, jeg skal herom bl. a. henvise til den Tale, mit Partis Ordfører i 1914, afdøde Sigvald Olsen, holdt i Folketinget om Lovforslaget angaaende Embedslæger. Han udtalte sig den Gang meget stærkt for dette Forslags Gennemførelse og fremhævede Ønskeligheden af at gaa videre, end det den Gang var foreslaet, saaledes at Lovforslagets Rammer blev betydeligt mere udvidet. Der kan naturligvis siges et og andet om Embedslægers Virksomhed, der kan ogsaa anføres Anker mod Embedslægens Stilling, bl. a. overfor kommunale Autoriteter, men jeg tror at maatte sige, at Loven af 1914 i det store og hele har virket tilfredsstillende, og jeg tager ikke i Betænkning at udtale, at Embedslægerne i al Almindelighed har udført et betydeligt Arbejde for at fremme de hygiejniske Forhold paa adskillige Omraader. Rent personligt kunde jeg ønske denne Virksomhed stærkt udvidet, men under dette Lovforslags Behandling er der ikke Anledning til at komme nærmere ind derpaa. Spørgsmaalet om Lægeordningen kunde ellers friste til en Omtale af Lægestandens Stilling i det hele taget, navnlig under Hensyntagen til den danske Lægestands Stilling overfor en hel Mængde Smaafolk; jeg sigter her bl. a. til dens Stilling overfor Sygekasserne i de sidste Par Aar, men, som sagt: her er ikke Lejligheden til at komme ind paa dette Spørgsmaal.

Det foreliggende Lovforslag er Resultatet